



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS  
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A PATRA

**CAUZA RACU c. MOLDOVEI**

*(Cererea nr. 13136/07)*

HOTĂRÎRE

*(cu privire la satisfacție echitabilă, radiere de pe rol)*

STRASBOURG

20 Aprilie 2010

*Această hotărîre va deveni definitivă în circumstanțele prevăzute de Articolul 44 § 2 din Convenție. Poate fi obiectul unei revizuii editoriale.*



**În cauza Racu c. Mldovei,**

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), statuînd într-o cameră compusă din:

Nicolas Bratza, Presedinte,

Lech Garlicki,

Giovanni Bonello,

Ljiljana Mijović,

David Thór Björgvinsson,

Ledi Bianku,

Mihai Poalelungi, judecători,

și Lawrence Early, Secretarul Secțiunii,

Deliberînd în secret la 23 Martie 2010,

Pronunță următoarea hotărîre, adoptată în aceeași zi:

**PROCEDURA**

1. Cauza a fost inițiată printr-o cerere (nr. 13136/07) împotriva Republicii Moldova depusă la Curte în baza Articolului 34 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenție”) la 3 Ianuarie 2007 de cetățeanul Republicii Moldova dl Simion Racu („reclamantul”). Cererea a fost examinată simultan cu cererea nr. 476/07, 22539/05 și 17911/08 și reprezintă o parte din cauza *Olaru și Alții c. Moldovei* (nr. nr. 476/07, 22539/05, 17911/08 și 13136/07, 28 Iulie 2009).

2. Reclamantul a fost reprezentat de dl A. Bîzgu avocat care practică în Chișinău. Guvernul Republicii Moldova a fost reprezentat de către Agentul său, dl V. Grosu.

3. Reclamantul sa plîns în temeiul Articolului 6 § 1 și în temeiul Articolului 1 din Protocolul Nr. 1 al Convenției cu privire la neexecutarea hotărîri definitive adoptate în favoarea sa.

4. În hotărîrea pronunțată la 28 Iulie 2009 ( “hotărîrea principală”) Curtea a constatat că a existat o încălcare a drepturilor reclamantului prevăzute de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul Nr. 1 al Convenției ca urmare a neexecutării hotărîri definitive (vezi *Olaru și Alții c. Moldovei*, citată mai sus).

5. Întrucît aspectul ce ține de aplicarea Articolului 41 din Convenție nu a fost finalizat întru adoptarea unei decizii, Curtea l-a rezervat și a invitat Guvernul și reclamantul să prezinte în termen de trei luni, observații scrise în acest sens.

6. Reclamantul și Guvernul nu au ajuns la o reglementare pe cale amiabilă.

## ÎN FAPT

7. Reclamantul, dl. Simion Racu, născut în 1951, este cetățean al Republicii Moldova și locuiește în Chișinău.

8. Reclamantul este o persoană forțată să părăsească locul de trai. După războiul din 1992, a părăsit Transnistria și s-a mutat cu traiul în Chișinău.

9. La 21 octombrie 1993 Guvernul Republicii Moldova a adoptat Hotărîrea nr.658 «privind asigurarea cu spațiu locativ a cetățenilor forțați să părăsească locul de trai din raioanele de est al Republicii Moldova ».

10. La o dată nespecificată reclamantul a inițiat o acțiune civilă împotriva Guvernului și autorităților publice locale din Chișinău, solicitînd asigurarea cu o locuință.

11. Prin hotărîrea definitivă din 7 iunie 2006, Curtea Supremă de Justiție a obligat Guvernul și Consiliul Municipal Chișinău să atribuie reclamantului un apartament.

12. Hotărîrea din 7 iulie 2006 a fost executată la 20 martie 2008.

13. La 28 iulie 2009 Curtea examinînd în fond prezenta cauză, în contextul *Olaru și Alții c. Moldovei* (citată mai sus) a constatat existența unei violări a Articolului 6 și Articolului 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției.

## IN DREPT

14. La 1 Februarie 2010 Guvernul a informat Curtea despre intenția să formuleze o declarație unilaterală în scopul soluționării aspectului ce ține de satisfacție echitabilă. Guvernul sa angajat să achite reclamantului în total suma de 1,800 Euro (EUR) pentru a compensarea oricărui prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuielili. Această sumă urmează să fie achitată în termen de trei luni de la data notificării hotărîrii adoptate de Curte conform Articolului 37 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. În cazul neachitării acestor sume în perioada de trei luni menționată, Guvernul se angajează să achite o dobîndă de întîrziere din momentul expirării perioadei respective, la o rată echivalentă cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene pe durata perioadei de întîrziere, plus trei procente. Guvernului suplimentar a solicitat radierea cererii de pe rol în temeiul Articolului 37 din Convenție.

15. Printr-o scrisoare din 19 Februarie 2010 reprezentantul reclamantului și-a exprimat opinia că suma menționată în declarația Guvernului este inacceptabil de mică. El a solicitat să respingă propunerea Guvernului în acest sens și a susținut că prejudiciul moral urmează a fi evaluat în suma de 100,000 Euro, iar costuri și cheltuieli 2,000 Euro, respectiv. Reclamantul nu a formulat nici o pretenție în ceea ce privește prejudiciului material.

16. Curtea notează că Articolul 37 din Convenție prevede că în orice stadiu al procedurii, Curtea poate decide scoaterea de pe rol a unei cereri

atunci cînd circumstanțele permit să conducă la concluzia specificată la lit. (a), (b) sau (c) din paragraful 1 al acestui articol. Articolul 37 § 1 (c) permite Curții, în special, să radieze cererea de pe rol:

„pentru orice alt motiv constatat de Curte care nu mai justifică continuarea examinării cererii”.

Articolul 37 § 1 din Convenție, în fine, include condiția:

„Totuși, Curtea poate continua examinarea cererii dacă respectarea drepturilor omului garantate prin convenție și prin protocoalele sale o cere.”

17. De asemenea, se reiterează că în anumite circumstanțe, Curtea poate radia cererea de pe rol conform Articolului 37 § 1 (c) în temeiul unei declarații unilaterale făcute de Guvern, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cauzei sale. În acest scop, Curtea va examina cu atenție declarația formulată în lumina principiilor din jurisprudența sa, în special, prin prisma hotărîrii *Tahsin Acar* (a se vedea *Tahsin Acar v. Turkey*, [GC], no. 26307/95, §§ 75-77, ECHR 2003-VI, și *Melnic v. Moldova*, no. 6923/03, §§ 22-25, 14 noiembrie 2006).

18. Ținînd cont de natura recunoașterii formulate în declarațiile unilaterale ale Guvernului din 31 martie și 28 octombrie 2009, precum și de suma propusă drept compensare, care este în concordanță cu sumele acordate în alte cauze similare (a se vedea *Ungureanu v. Moldova*, no. 27568/02, § 39, 6 septembrie 2007), Curtea nu constată vreun motiv care ar justifica examinarea în continuare a cererii (articolul 37 § 1 (c)) (a se vedea standardele principale, *Tahsin Acar*, citate mai sus, și *Meriakri v. Moldova* (radiere de pe rol), no. 53487/99, 1 martie 2005).

19. Avînd în vedere considerațiile expuse mai sus, Curtea este satisfăcută de respectarea drepturilor omului garantate de Convenție și de Protocoalele sale, considerînd că nu este necesară examinarea în continuare a cererii (articolul 37 § 1 *in fine* din Convenție).

Astfel, cererea urmează a fi radiată de pe rol.

## DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA ÎN UNANIMITATE,

1. *Ia act* de termenii declarației Guvernului reclamat și de modalitățile pentru asigurarea conformării cu obligațiile asumate;
2. *Decide* să radieze de pe rol din cauza principală această plîngere (nr. 13136/07).

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 20 Aprilie 2010, potrivit Articolului 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Lawrence Early  
Grefier

Nicolas Bratza,  
Președinte